

**KUULLESSASI SANANPARREN HILJENNY
MIETTIMÄÄN SEN SANOMAA SIINÄ
PUHUVAT MENNEET SUKUPOLVET SINULLE
VIISAUTTA.**

Ei vanha valetta huasta, huastaa koettuu kokemusta.
Terveiset on kepijät kantua, kiitosta on vaikia antua.
Kipinöistä maat kytevät, sanoista sodat tulevat.
Ihmine etsii mis on hyvä, kala etsii mis on syvä.
Paljonha pitkä lyhenyö, mut lyhyttä on vaikija jatkua.
Onha niitä oksan ottajii, ko on kuusen kaatajii.
Katteellisen kot ei uo konsua korkija.
Kiel on pien, mut eniten suap pahhua aikua.
Ei arka mies sua kaunista akkua.
Pimiä isoton pirtti, sokia emoton soppi.
Sillo on lintu laihemmillua, kun on lapset pierimmillii.
Lapset ovat kodin ikkuna.
Ei syntyvä sijaa katso, kun ei katso kuolemakaan.
Ois tuost olt kahistkii sannuo.
Mie suotta sanoin vua suuhuvin makijaks.
Välleihä ne vähät virret lauletua.
Yks maku istu penkil tai jakul.
Ilmaseks ei sua ko huonoi puhheita.
Pappi on kuin tienviitta, muita neuvo, itse pyssyy paikallua.
Suopha Jumala suuttummua, mut ei viikoks vihhuu pitämiä.
Rakkaus ei tunne rajoja, eikä kaipaa ylistyssanoja.
Paremp on lähtii siunate ko kirote.
Mitä ei korva kuule, sitä ei syvän sure!
Ei toisen vaiva toisel tunnu.
Ylen katsottu kanto rien kuatua.
Paha on olla parratonna, paha pitkän parran kanssa.
Ei ihmine viel sillo vanha uo ko sokur suus sullua.
Hyvin männyö ko ei vertaile.
Joka eläväl on oma purijuan.
Onha niitä suvus sussiikii.
Kylläistä on hyvä syöttii.
Paremp pien peruna ko tyhjä vati.
Rohkija syöp rokankii, mut kaino ei sua kvaliikua.
Joka mies työtä etsii, mut se on mies ketä työ etsii.
Tallelha se on ikä eletty.
Välleihä se kyps kerkijii hyvä emännä käsis.
Omain otan vaikk toise kainalost.
Sitä keisar kiittä, kuka kansua siittä.
Pitpäs tuo tyttö jiähä pesämunaks.
Paremp hyvä ero ko paha soppu.
Haju on ko herroi keittiös.
Totuuden puhujalla ei ole yösijaa.
Kerra tie, kahist katso.
Ystävääsi ja vanhempiesi ystävää älä koskaan unohda.
Se on miestä muasta asti.
Yksi perhe saman taivaan kannen alla.
Kevätkö tulluo ni lastukii nousuo lastun selkiä.

*Serkukset Helena Laurila ja Anna Lahtinen,
myöh. Lamppu, Vaskelankosken rannalla.*

Mie syötän siul kiel'kakkarua.
Ottais on vähä, antais on paljo.
Sen lähel maitokii happanuo.
Paljon kaunista on tuhottu "pakanuutena".

- - - -

"A, Jumalall ei olt koirua tarvis", sano Rohko Nasto ko tauvist paran.

Anttila Kola l. Nikolai Siidorov

"Vaskelas ol ukot ilosii, eikä naisetkua pitäniyet kiukkuu."

Anttila Kola

Työtodistus:
"Työsä tekkyö
ei tie eppie
männyö jumputtua
männessiä pumputtua."

Setä-Simo teki Ripakon palvelijalle.
Lydia Nieminen o.s. Koskinen -85

"Et sie siälist mittiä tie, nii o silmäiskii ko kive sirut."
L.N.-85

"Mis sirune Siidoroffii, siin o palane pippurii."
L.N.-85

Ko vieruat tulliit Rantamäes kylliä (ylös Rantamäkeä Vaskelaan),
ni kuuliit ko kylä kukot lauloit:
ensimmäine kukko "varat eutuu",
toinen kukko "on meilkii",
kolmais kukko "rikas röyhiä".
Kylä perält neljäis kukko "on meitäkii tiäl kolme köyhiä".
Maria Peltola -85

"Jo käi pyörät pyörimyäja rillat rilajammua ko emmoin tul kujaovet korjuamua",
totesi Kuopan Marin poka äidistään.
M.P.-85

Yks'mielisii olliit paljos! Ko mäntii iänestämmiä ni Lari Vasu sano vualiaavustajalle:
"Vejä viiva siihe mihi muutkii kyläläist."
M.P.-85

Lyhyt luterilainen vihkikaava:

"Juu-jaa Juna ja Mar!
Ann viistoist kopekkua rahhua!"
M.P.-85